

Ο Αμπντουλάχ από τη Συρία

29/8/2017

Ονομάζομαι Αμπντουλάχ και είμαι από το Αλέππο. Στις 23 Σεπτεμβρίου 2015 έφυγα από τη Συρία για την Τουρκία. Η κατάσταση της οικογένειάς μου ήταν πραγματικά κακή και εξακολουθεί να είναι, χειροτερεύει μέρα με τη μέρα. Έπρεπε να φύγω από τη Συρία γιατί αν είσαι νεαρός εκεί, όλοι θέλουν να σε στρατολογήσουν, είτε στον στρατό του Άσαντ είτε στον Ελεύθερο Συριακό Στρατό ή ακόμα και στον ISIS. Δεν θέλω να πολεμήσω για κανένα από αυτούς, είναι όλοι δολοφόνοι. Μισώ το σύστημά τους και το πώς η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τους ανθρώπους, εκμεταλλεύονται τα πάντα. Και κανείς δεν αγωνίζεται για να απελευθερώσει τον λαό, απλά τον σκοτώνει. Δεν θα σου πω ότι μία πλευρά είναι καλύτερη από την άλλη, όχι. Όλοι τους είναι δολοφόνοι.

Ο κόσμος αναρωτιέται γιατί οι άνθρωποι φεύγουν από τη Συρία. Είναι αδύνατο για έναν άνθρωπο να ζήσει στη Συρία πια. Δεν μπορείς να περπατήσεις στο δρόμο επειδή μπορεί κάποια σφαίρα να σε βρει στο κεφάλι, ή μια βόμβα θα πέσει πάνω σου, ή τα χημικά όπλα θα σε πνίξουν μέχρι θανάτου. Δεν υπάρχει νερό, δεν υπάρχει ηλεκτρική ενέργεια, δεν υπάρχουν δουλειές, δεν υπάρχει μέλλον. Δεν υπάρχει τίποτα. Σπούδαζα στο πανεπιστήμιο, αλλά δεν μπόρεσα να ολοκληρώσω τις σπουδές μου εξαιτίας των στρατιωτικών υπηρεσιών που με κυνηγούσαν. Έπρεπε επίσης να δουλέψω, καθώς ο πατέρας μου ήταν πολύ άρρωστος, ήταν άνθρωπος με αναπηρία. Επιπλέον, έρχομαι από μια πολύ μεγάλη οικογένεια: έχω 6 αδελφές και 3 αδελφούς και όλοι τους έχουν παιδιά.

Έτσι, αποφάσισα να φύγω μόνος μου. Έμεινα στην Τουρκία για πέντε μήνες και πέρασα στην Ελλάδα στις 20 Μαρτίου 2016, φτάνοντας στο νησί της Χίου, μένοντας εκεί για πέντε ημέρες. Στη συνέχεια, προχώρησα βόρεια, στα σύνορα, όπου έμεινα στο περιβόητο βενζινάδικο. Εκεί, εργάστηκα για ιατρικές ομάδες ως μεταφραστής, πρώτα σε εθελοντική βάση και στη συνέχεια με μισθό. Στη χώρα μου εργαζόμουν ως τουριστικός οδηγός από όταν ήμουν 15 ετών, γι' αυτό μιλάω με μεγάλη άνεση αγγλικά και αυτό βοήθησε πολύ.

Πίσω στη Συρία σπούδαζα χρηματοοικονομικά, και μου άρεσε πολύ, αλλά ταυτόχρονα δούλευα, για παράδειγμα σαν ξυλουργός. Έφυγα από τη χώρα μου χωρίς να έχω συγκεκριμένο προορισμό στο μυαλό μου. Απλά ήθελα μια ασφαλή χώρα για να ζήσω. Και δεν πρόκειται να σου πω ψέματα, η Τουρκία μπορεί να είναι μία ασφαλής χώρα, αλλά έχει πολλά πολιτικά προβλήματα και ως πρόσφυγες δεν έχουμε κανένα απολύτως δικαίωμα, οπότε είναι αδύνατο να εγκατασταθούμε εκεί.

Και τώρα θα μετεγκατασταθώ τελικά στην Ισπανία, είμαι πραγματικά ενθουσιασμένος, δεν μπορώ να περιμένω. Έχω τόσους πολλούς φίλους εκεί, στη Βαλένθια, στη Βαρκελώνη, στο Μπιλμπάο, στη Μαδρίτη και τους γνώρισα όλους εδώ στην Ελλάδα. Θα ξεκινήσω μια νέα ζωή, θα συνεχίσω με τις σπουδές μου, θα εκπληρώσω τα όνειρά μου. Και θα ήθελα να φέρω τη μητέρα μου μαζί. Δεν θέλω να τη χάσω κι αυτή, να μη την ξαναδώ. Ο πατέρας μου πέθανε την ημέρα που έφτασα στο νησί της Χίου.